

Draga braćo i sestre, sretna vam nedjelja!

Božja riječ naviještena u liturgiji ove nedjelje nudi nam neke temeljne kriterije mišljenja i djelovanja. U Poslanici Rimljanima čitamo da se svaka zapovijed «sažima u ovoj riječi: “Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga”» (Rim 13,9). Sveti Pavao na ovoj točki ustraje vrlo snažnom slikom, prisutnom i u „Očenašu“. Naime, piše: «Braćo, nikomu ništa ne dugujete, osim da jedni druge ljubite» (r. 8).

Isus nas je poučio da zazivamo i prakticiramo otpuštanje dugova. Ipak, postoji baština koju dugujemo jedni drugima, a da pritom ne ostanemo njezini zarobljenici: to je dug uzajamne ljubavi. Sva pažnja, briga i dobro koje smo primili čine nas slobodnijima i sposobnijima za odgovornost.

U Evanđelju ove nedjelje Isus svakoj kršćanskoj zajednici predlaže barem dva načina ostvarivanja uzajamne ljubavi. Prvi je postati sposobnima za bratsku opomenu. To je delikatna vještina koja se prečesto zaboravlja, a zahtijeva iskrenost i postupnost. Govoriti jedni drugima iskreno – najprije nasamo, zatim, ako je potrebno, pred dvojicom ili trojicom, i naposljetku, kada je potrebno, pred cijelom zajednicom – znači suočiti se sa stvarnošću te probleme i sukobe pretvoriti u korake prema rastu. Žaljenje i klevetanje lakši su, ali ne donose ništa i paraliziraju mnoge situacije. Evanđelje nas, naprotiv, odgaja za slobodu u ljubavi.

Postoji i drugi način bratske ljubavi koji za Isusa preobražava čak i molitvu: složiti se. Ne samo kada postoji sukob, nego i kada od Boga želimo zatražiti neki dar. Gospodin kaže: «Ako dvojica od vas na zemlji složno zaištu što mu drago, dat će im moj Otac, koji je na nebesima» (Mt 18,19). Ovo obećanje sugerira da možemo imati zajedničke želje, zajedničke boli, zajedničke nade te kroz molitvu rasti u jedinstvu. Bez vjere bi se svatko mogao osjećati samim i sumnjičiti druge, gledajući ih kao strance i neprijatelje. Po milosti smo, naprotiv, braća i sestre koji se mogu složiti: susrećući se, opraštajući jedni drugima i slušajući jedni druge u Gospodinu.

Zamolimo Mariju, koja je nakon anđelova navještenja žurno poslala svojoj rođakinji Elizabeti kako bi s njom podijelila radost i napor trudnoće, da i nas pouči radosnom dugu bratske ljubavi.